

Frågan om seger

Det unika med kristendomen är dess människosyn. Alla andra räknar med att godhet går att informera fram. Kristendomen har en unikt mörk bild av människan. Hon är en syndare, inte för att hon syndar utan för att hon saknar den kärlek som kan göra goda gärningar utan ansträngning eller hyckleri. Frälsningen är till för att förändra hennes inre så att hon drivs av kärlek och inte av självförverkligande.

Människan före frälsningen = kött, efter = Ande. Att leva för detta livet eller för det som kommer och varar för evigt. Den som lever för detta livet måste ta vara på varje tillfälle till njutning eller annan vinst.

De som lever efter sin köttliga natur tänker på det som hör till köttet, men de som lever efter Anden tänker på det som hör till Anden. ⁶Köttets sinne är död, men Andens sinne är liv och frid. ⁷Köttets sinne är fiendskap mot Gud. Det underordnar sig inte Guds lag och kan det inte heller. ⁸De som följer sin syndiga natur kan inte behaga Gud. (Rom 8:5-8)

I sig själv är människan fiende till Gud. Syndafallet som början till ett uppror. Humanismen som kristendom utan Kristus.

Sedan begav han sig därifrån och gick in i deras synagoga. ¹⁰Där fanns en man som hade en förtvinad hand. De frågade Jesus: "Är det tillåtet att bota på sabbaten?" De ville nämligen ha något att anklaga honom för. ¹¹Han svarade dem: "Vem av er skulle inte gripa tag i sitt får och dra upp det om det faller i en grop, och det också på sabbaten? ¹²Hur mycket mer är inte en människa värd än ett får! Alltså är det tillåtet att göra gott på sabbaten." ¹³Sedan sade han till mannen: "Räck ut din hand." Han räckte ut den, och den var nu lika frisk som den andra. ¹⁴Fariseerna gick då ut och överlade om att döda honom. ¹⁵När Jesus fick veta det, drog han sig undan. (Matt 12:9-15)

Jesus gjorde ytligt sett inget för att hjälpa mannen. Men när denne blev helad blev människorna ändå ursinniga.

Den dag vi bekänner en tro på Jesus måste vi räkna med att möta den universella fiendskapen:

- 1) Andras förakt eller förföljelse
- 2) Min egen fiendskap som kommer att göra motstånd mot Guds vilja.

Vi är inbegripna i ett tvåfrontskrig. Ingen seger i det yttre som inte också betyder en självövertäring. Bibeln talar om att det skall komma en separation. De som vill leva i kärlek och sanning skall skiljas från dem som tycker att ett sådant liv skulle vara höjden av tråkighet. Dessa senare bildar tillsammans det som Bibeln kallar för helvete. Ju mer vi fylls av Guds

kärlek desto mer grips Guds folk av medlidande med dem som riskerar att hamna på detta hemska ställe.

Alltså: Vi vill rädda andra undan ett svårt öde och måste därvidlag kämpa mot såväl andras som vårt eget motstånd.

En strid uppstod i himlen: Mikael och hans änglar gav sig i strid med draken. Och draken och hans änglar stred, ⁸men han var inte stark nog, och det fanns inte längre någon plats för dem i himlen. ⁹Och den store draken, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, han som bedrar hela världen, kastades ner på jorden och hans änglar kastades ner med honom. ¹⁰Och jag hörde en stark röst i himlen säga: ”Nu har frälsningen och makten och riket blivit vår Guds och väldet hans Smordes. Ty våra bröders åklagare har blivit nerkastad, han som dag och natt anklagade dem inför vår Gud. ¹¹De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. De älskade inte sitt liv så högt att de drog sig undan döden. ¹²Jubla därför, ni himlar och ni som bor i dem! Men ve dig, du jord och du hav, ty djävulen har kommit ner till er i stor vrede, eftersom han vet att hans tid är kort.” (Upp 12:7-12)

De (= våra bröder) övervann honom. Hur? Lammets blod frälste dem till att bli Guds barn. Deras vittnesbörd ställde dem i livsfara. I den fanns segern över såväl draken som över dem själva och andra.

Som sagt: Ingen seger utan självövervinnelse

Apg 16:16-40:

En gång när vi var på väg till bönestället, mötte vi en slavflicka som hade en spådomsande och som skaffade sina herrar goda inkomster genom att spå. ¹⁷Hon följde efter Paulus och oss andra och skrek: ”De här männen är den högste gudens tjänare, och de förkunnar för er en väg till frälsning.” ¹⁸Så gjorde hon i flera dagar. Men Paulus blev upprörd och vände sig om och sade till anden: ”Jag befäller dig i Jesu Kristi namn att fara ut ur henne.” Och i samma ögonblick for den ut.

¹⁹När hennes herrar såg att allt hopp om inkomster var ute för dem, grep de Paulus och Silas och släpade dem till torget inför stadens myndigheter. ²⁰De förde fram dem till stadens domare och sade: ”De här männen stör ordningen i vår stad. De är judar ²¹och förkunnar seder som det inte är tillåtet för oss som romerska medborgare att anta eller följa.” ²²Folket gick också till angrepp mot dem, och domarna slet av dem kläderna och befälde att de skulle piskas. ²³De fick många rapp och kastades i fängelse, och fångvaktaren fick befallning att noga bevaka dem. ²⁴När han hade fått en sådan befallning, satte han dem i det innersta fängelserummet och spände fast deras fötter i stocken.

²⁵Vid midnatt var Paulus och Silas i bön och sjöng lovsånger till Gud, och de andra fångarna lyssnade på dem. ²⁶Plötsligt kom ett kraftigt jordskalv, så att fängelset skakades i sina grundvalar. I samma ögonblick öppnades alla dörrar, och allas bojor lossnade och föll av. ²⁷Fångvaktaren vaknade, och när han fick se att fängelsets dörrar stod öppna, drog han sitt svärd och skulle just ta sitt liv, eftersom han trodde att fångarna hade flytt. ²⁸Men Paulus ropade högt: ”Gör dig inte något illa! Vi är alla här.” ²⁹Då bad fångvaktaren om ljus och rusade in och föll skräckslagen ner inför Paulus och Silas. ³⁰Sedan förde han ut dem och frågade: ”Ni herrar, vad skall jag göra för att bli frälst?” ³¹De svarade: ”Tro på

Herren Jesus så blir du frälst, du och din familj.”³²Och de predikade Herrens ord för honom och för alla i hans familj.³³Redan vid denna tid på natten tog fångvaktaren dem med sig och tvättade deras sår. Och han och de som hörde till hans familj döptes genast.³⁴Sedan förde han dem upp till sin bostad och dukade ett bord, jublande glad över att han med hela sin familj hade kommit till tro på Gud.

³⁵När det blev dag skickade domarna sina rättstjänare och lät säga: ”Frige de där männen!”³⁶Fångvaktaren framförde detta till Paulus och sade: ”Domarna har sänt bud att ni skall frigas. Så kom nu ut och gå i frid!”³⁷Men Paulus sade till dem: ”De har låtit piska oss offentligt, utan dom och rannsakan, fast vi är romerska medborgare, och de har kastat oss i fängelse. Och nu vill de låta oss gå i hemlighet. Å nej, de får själva komma och föra ut oss.”³⁸Rättstjänarna framförde detta till domarna. När dessa fick höra att de var romerska medborgare blev de förskräckta.³⁹De kom och talade vänligt till dem och förde ut dem och bad dem lämna staden.⁴⁰När Paulus och Silas hade kommit ut ur fängelset gick de hem till Lydia. Där träffade de bröderna och gav dem uppmuntran och tröst. Sedan for de vidare. (Apg 16:16-40)

Hurra vilken seger. Demonen hade styrt över hela staden som gett god inkomst åt flickans ägare. Men fiendskapen fanns där också. Så kom där ett förargligt mellanspel i fängelset men sedan blev det seger igen. Underbart.

Segern var när de lovsjöng vid midnatt. Paulus satt i fängelse många gånger utan jordbävning trots att han säkert prisade Gud på samma sätt som i Filippi. Detta är inte något knep eller en metod utan en fråga om sinnelag.

Vad skall vi nu säga om detta? Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss?³²Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?³³Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner.³⁴Vem är den som fördömer? Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss.³⁵Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller hunger, nakenhet, fara eller svärd?³⁶Det står ju skrivet: För din skull dödas vi hela dagen, vi räknas som slaktfår.

³⁷Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss.³⁸Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som skall komma, varken makter,³⁹höjd eller djup eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre. (Rom 8:31-39)

Alla krafter sätts in på att spräcka relationen mellan Kristus och hans lärjungar. Hotelser, tortyr, frestelser eller rätt och slätt sömnighet. Talet om tron som människans privatsak ihop med välstånd skapar djup trötthet eller apati för att citera David Wilkerson. Den svenska modellen är pålitligast: Inte förföljelse utan hänskratt och statsbidrag.

Ty även om vi lever här i världen, strider vi inte på världens sätt.⁴De vapen vi strider med är inte svaga utan har makt inför Gud att bryta ner fästen. Ja, vi bryter ner

tankebyggnader⁵ och allt högt som reser sig upp mot kunskapen om Gud. (2 Kor 10:3-5)

Då nu Kristus har lidit till kroppen, skall också ni beväpna er med samma sinne. Ty den som får lida till kroppen har slutat synda, ²så att han den tid som är kvar inte längre lever efter människors begär utan efter Guds vilja. (1 Petr 4:1-2)